

vil i den Henseende henvisse til et Land, som, skjøndt meget forskjelligt fra Danmark, dog ikke er saa forskjelligt derved i hele Opfatningen af Forholdene, at vi jo vel kunne tage Exempel derved — det er England. Naar vor Communalforfatning kunde vinde den Grad af Selvstændighed, som den har i England, troer jeg, at Administrationsudgifterne ikke ubetydeligt ville formindskes derved, og, uagtet Communerne nu behandle en stor Deel af deres Anliggender selv, er det vistnok ingenlunde nødvendigt, at der i den Grad skal spørges eller af Regeringen anvendes Tid og Kræfter paa at besvare alle de forskjellige Spørgsmaal, som nu indsendes til dens Afgjørelse, hvergang to Communer ikke kunne blive enige med hinanden. Forresten har jeg ingenlunde sagt, og det maa jeg bede vel erindret, at det vilde medføre store Besparselser, om Communerne fik en selvstændig Bestyrelse; men jeg har udtrykt mig meget almindeligt, og jeg maa bede mine Ord forståede, som jeg har sagt dem, og ikke, som maa ske nogle Enkelte, der muligt ere mere sangviniske end jeg, have opfattet dem. Jeg har sagt, at Besparselserne i mine Tanker maae begynde fra neden, samtidigt med en stærk og alvorlig Billie fra oven, og jeg kan ikke vedkende mig, hvad en anden æret Taler idag har bemærket, at Besparselserne skulle begynde fra oven. Vistnok skal man ikke lade være at gennemføre Besparselser fra oven; men jeg troer, at den sande Rod vil mangle, naar man ikke begynder fra neden. Hvorvidt det fremdeles vil blive nødvendigt, som hidtil, i Anledning af de mange Reformer, Danmark har gennemgaaet i den indre Administration siden 1816, at Entledigelser hyppigere skulle finde Sted som Folge af Cabinetsforandringer eller andre Grunde, derom kunne der vel være forskjellige Meninger. Jeg antager imidlertid ikke, at det vil være fornødent; jeg troer, at den ene Minister i Almindelighed vil finde sig ret vel tjent med at anvende de brugbare Kræfter, den anden har efterladt ham, og jeg troer slet ikke, at det er nogen Nødvendighed, at der i saa Henseende skulle finde hyppige Omfistelser Sted i Personalet. Jeg vilde i alt Fald finde det meget beklageligt, om Pensionssloven i den Henseende skulde kunne aabne Ministeriet en fuldkommen vid Mark

til at stille sig af med de Embedsmand, som ikke maatte behage en følgende Minister, fordi de vare antagne af hans Formand. Det maa ogsaa erindres, at slige Entledigelser, som paadrage Staten betydelige Udgifter til Pension, jo ikke kunne finde Sted, uden at vedkommende Minister paadrager sig et meget betydeligt Ansvar for den Byrde, han har paadraget Statskassen. Jeg troer overhovedet, at vi skulle være meget forsigtige med at anvende andre Landes parlamentariske Erfaring paa vore Forhold; jeg troer, at allerede den Erfaring, vi have her i Landet, skjøndt den kun er kortvarig, vidner om, at Forholdene vistnok i saa Henseende ville stille sig en heel Deel anderledes her, og jeg for mit Vedkommende seer ingen Skade deraf. En æret Taler har, uden forøvrigt at gaae meget dybt ind i Detaillen, yttret sig mere specielt angaaende Contoirkoninger og Avancementsforhold, end jeg troer det hensigtsmæssigt for Diebliffet at drøfte. Han har desuden specielt fremhævet et Punkt, om hvilket jeg ikke kan negte, at det gjør mig ondt, at det er kommet i den Grad paa Bane, fordi det afficerer en fraværende Person — det gjør mig ondt, fordi jeg antog, at den Bemærkning, som i Budgettet Pag. 139 er meddeelt om den nuværende Domainedirecteurs Stilling, var fuldkommen tilstrækkelig til at vise, at der i det mindste her finder et Contractforhold Sted mellem den paagældende Embedsmand og Staten, som er uafviseligt. Jeg skal forøvrigt bemærke, at, naar der er anført, at den samme Embedsmand havde 7 Rbd. i Diater, saa er det ikke Tilfældet, hans Diater ere bestemte til 6 Rbd. (Ratter). Der er af den samme ærede Taler foreslaaet, at Rigsdagen, ved at votere denne Lov, uden at gaae dybt ind paa dens Enkeltheder, skulde tage det Forbehold, at Rigsdagen ikke derved skulde være bunden med Hensyn til Fremtiden, navnligt hvad det Personelle angaaer. Jeg skal derved først tillade mig at henholde mig til hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 4de District (Krieger) anførte, og jeg skal, uden forøvrigt at ville udtale noget Bestemt om dette Spørgsmaal, kun bemærke, at, om Rigsdagen maatte finde sig foranlediget dertil, og maatte finde det constitutionelt rig-